

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
קוצרין מפני הנטיעות ומפני בית האבל ומפני בית המדרש.													עב.
מאי טעמא?													עב.
(ויקרא כ"ג) קצירכם אמר רחמנא, ולא קציר מצוה.													עב.
ולא יעשה כריכות אבל מניחן צבתים.													עב.
מאי טעמא?													עב.
דכמה דאפשר לא טרחינן.													עב.
מצות העומר להביא מן הקמה.													עב.
(ויקרא ב') ואם תקריב מנחת בכורים - מה תלמוד לומר? לפי שמצות העומר להביא מן הקמה, מנין שאם לא מצא מן הקמה יביא מן העומרין? תלמוד לומר: תקריב.	תנו רבנן:												עב.
דבר אחר: תקריב - לפי שמצוה להביא מן הלח, ומנין שאם לא מצא מן הלח יביא מן היבש? תלמוד לומר: תקריב.													עב.
דבר אחר: תקריב - לפי שמצותו לקצור בלילה, מנין שאם נקצר ביום - כשר דוחה את השבת? ת"ל: תקריב, תקריב - כל שהוא, תקריב - מ"מ, תקריב - ואפילו בשבת, תקריב - ואפילו בטומאה.													עב.
ואם נקצר ביום - כשר.													עב.
כל הלילה כשר לקצירת העומר, ולהקטיר חלבים ואברים, זה הכלל: דבר שמצותו כל היום - כשר כל היום, דבר שמצותו בלילה - כשר כל הלילה.	והתנן:												עב.
קתני לילה דומיא דיום, מה דיום בלילה לא, אף דלילה ביום נמי לא.													עב.
לא קשיא: הא רבי, והא ר' אלעזר בר' שמעון	רבה:												עב.
היה עומד ומקריב מנחת העומר ונטמאת, אם יש אחרת - אומר לו הבא אחרת תחתיה, ואם לאו - אומר לו הוי פקח ושתוק, דברי רבי	דתניא: [רבי]												עב.
בין כך ובין כך - אומר לו הוי פקח ושתוק, שכל העומר שנקצר שלא כמצותו - פסול	רבי אלעזר בר' שמעון:												עב.
ר' אלעזר בר' שמעון בשיטת רבי עקיבא רבו של אביו אמרה	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:												עב.
כל מלאכה שאפשר לו לעשותה מערב שבת - אינה דוחה את השבת	דתנן, כלל אמר ר' עקיבא:												עב.
וסבר לה כרבי ישמעאל													עב.
קצירת העומר מצוה	דאמר: [רבי ישמעאל]												עב.
מה חריש רשות אף קציר רשות, יצא קציר העומר שהיא מצוה	דתנן, רבי ישמעאל:												עב.
ואי סלקא דעתך נקצר שלא כמצותו כשר, אמאי דחי שבת? נקצריה מערב שבת אלא מדדחי שבת, שמע מינה: נקצר שלא כמצותו - פסול.													עב.
ורבי לאו תלמידיה דר"ש הוא?													עב.
כשהיינו למדין תורה אצל רבי שמעון בתקוע, היינו מעלין לו שמן ואלונטית מחצר לגג ומגג לקרפוף ומקרפוף לקרפוף אחר, עד שאנו מגיעין למעיין שאנו רוחצין בן	והתניא, אמר רבי:												עב.
סבר לה כאידך דרבי שמעון													עב.
בא וראה כמה חביבה מצוה בשעתה, שהרי הקטר חלבים ואברים כשרים כל הלילה, ולא היה ממתין להן עד שתחשך.	דתניא, אמר רבי שמעון:												עב.
ורבי אלעזר בר' שמעון לא שמיע ליה?													עב:
אלא שאני התם, שהרי דחתה שחיטה את השבת.													עב:
ולרבי ה"נ דחתה שחיטה את השבת													עב:

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה O

מיקרא-key:

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קצירת העומר לא דחיא שבת.	אלא קסבר רבי:										!	◇
ולא?											?	
אחד שבת ואחד חול - משלש היה בא	והתנן, וחכמים אומרים:										?	◇
דלא כרבי.											!	
אחד שבת ואחד חול - בשלשה, בשלש קופות ובשלש מגלות	החכמים:										?	◇
דלא כרבי											!	
ובשבת - יאמר להם שבת זן											?	◇
דלא כרבי.											!	◇
נקצר ביום - כשר, ודוחה את השבת.												■
מאן שמעת ליה דאמר: נקצר ביום כשר? רבי, וקתני: ודוחה את השבת, מאי לאו קצירה												◇
לא, להקרבה.											!	◇
אבל לקצירה לא?											?	
(ויקרא כ"ג) וידבר משה את מועדי ה' - מה תלמוד לומר? לפי שלא למדנו אלא לתמיד ופסח שנאמר בהן: (במדבר ט') במועדו, (במדבר כ"ח) במועדו - ואפילו בשבת, במועדו - ואפילו בשומא, שאר קרבנות הצבור מניין? תלמוד לומר: (במדבר כ"ט) אלה תעשו לה' במועדיכם מניין לרבות עומר והקרב עמו, שתי הלחם והקרב עמהן? ת"ל: וידבר משה את מועדי ה', הכתוב קבע מועד לכולן	והתניא, רבי:										?	◇
למאי?											^	?
אילימא להקרבה											!	?
שתי הלחם בני הקרבה נינהו?											?	?
אלא פשיטא לטחינה והרקדה											!	?
ודכותה גבי עומר לקצירה, וקא דחי את השבת											?	◇
אלא, עומר להקרבה, ושתי הלחם לאפיה, וקסבר רבי: תנור מקדש, אי אפי לה מאתמול איפסילה לה בלינה.	[רבי]										!	◇
וסבר רבי: תנור מקדש?											?	
כבשי עצרת אין מקדשין את הלחם אלא בשחיטה, כיצד? שחטן לשמן וזרק דמן לשמן - קדש הלחם, שחטן שלא לשמן וזרק דמן שלא לשמן - לא קדש הלחם, שחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן - הלחם קדוש ואינו קדוש, דברי רבי	והתניא: [רבי]										?	◇
לעולם אינו קדוש, עד שישחוט לשמן ויזרוק דמן לשמן	רבי אלעזר ברבי שמעון:										?	◇
הוקבעו ולא הוקבעו אמר.	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
הדרן עלך רבי ישמעאל												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואלו מנחות נקמצות ושיריהן לכהנים: מנחת הסלת והמחבת והמרחשת, והחלות והרקיקין, מנחת עובדי כוכבים, ומנחת נשים, ומנחת העומר, ומנחת חוטא ומנחת קנאות	[ת"ק]											■	עב:
מנחת חוטא של כהנים נקמצת, וקומץ קרב לעצמו ושירים קריבים לעצמן.	רבי שמעון:											■	עב:
כל היכא דתנן - עשר תנן.	רב פפא:											■	עב:
מאי קא משמע לן?												⚡	עב:
לאפוקי מר"ש												!	עב:
מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא	דאמר: [רבי שמעון]											■	עב:
קא משמע לן דלא.												!	עב:
ושיריהן לכהנים.												■	עב:
מנלן?												^	עב:
מנלן - דכתיבא - כתיבא, ודלא כתיבא - כתיב בה: (ויקרא ו') וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן וגו' והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו												⚡	עב:
באה חטיטין לא קמיבעיא לן, כי קא מיבעיא לן - באה שעורין.												^	עב:
באה שעורין נמי, מדנקמצת שיריה לכהנים												⚡	עב:
אליבא דרבנן לא קא מיבעיא לן, כי קא מיבעיא לן - אליבא דר"ש												!	עב:
איכא מנחה דמיקמץ ולא מיתאכלא	דאמר: [רבי שמעון]											!	עב:
מנחת חוטא של כהנים נקמצת, הקומץ קרב בעצמו והשירים קריבין בעצמן	דתנן, רבי שמעון:											■	עב:
מנלן?												^	עב:
דאמר קרא: (ויקרא ו') וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה, אם אינו ענין לבלולה של חטיטין - תנהו ענין לבלולה של שעורין, ואם אינו ענין לחרבה של חטיטין - תנהו ענין לחרבה של שעורין.	חזקיה:											!	עב:
והאי להכי הוא דאתא?												⚡	עב:
הא מיבעי ליה לכדתניא:												⚡	עב:
מנין שאין חולקין מנחות כנגד זבחים? תלמוד לומר: (ויקרא ז') וכל המנחה אשר תאפה בתנור לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו	[תניא]											■	עב:
יכול לא יחלקו מנחות כנגד זבחים, שלא קמו תחתיהן בדלות, אבל יחלקו מנחות כנגד עופות, שהרי קמו תחתיהן בדלות? תלמוד לומר: (ויקרא ז') וכל נעשה במרחשת לכל בני אהרן תהיה												⚡	עג.
יכול לא יחלקו מנחות כנגד עופות, שהללו מיני דמים והללו מיני קמחים, יחלקו עופות כנגד זבחים, שהללו והללו מיני דמים? תלמוד לומר: (ויקרא ז') ועל מחבת לכל בני אהרן תהיה												⚡	עג.
יכול לא יחלקו עופות כנגד זבחים, שהללו עשייתן ביד והללו עשייתן בכלי, אבל יחלקו מנחות כנגד מנחות, שאלו ואלו עשייתן ביד? ת"ל: (ויקרא ז') וכל מנחה בלולה בשמן לכל בני אהרן תהיה												⚡	עג.
יכול לא יחלקו מחבת כנגד מרחשת ומרחשת כנגד מחבת, שזו מעשיה קשין וזו מעשיה רכין, אבל יחלקו מחבת כנגד מחבת ומרחשת כנגד מרחשת? תלמוד לומר: (ויקרא ז') וחרבה לכל בני אהרן תהיה												⚡	עג.
יכול לא יחלקו בקדשי קדשים, אבל יחלקו בקדשים קלים? תלמוד לומר: (ויקרא ז') איש כאחיו ואם על תודה, כשם שאין חולקין בקדשי קדשים, כך אין חולקים בקדשים קלים. איש - איש חולק ואפילו בעל מום, ואין קטן חולק ואפילו תם												⚡	עג.
ההוא מכל נפקא.												!	עג.
והא אפיקתיה לכדרבי יוסי ברבי יהודה?												⚡	עג.
אלא ההוא מוכל.												!	עג.

<p>disputants-חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- מובאה של פסיקה קודמת- מעשה-story</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
<p>central point for summary and review- insertion of an earlier segment-</p>	<p>key-מקרא-</p>

Talmud Navigator

מנחות-אלו מנחות נקמצות	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עג
אתיא מדתני לוי	רבינא:													עג
(במדבר י"ח) לכל קרבנם ולכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים	דתני לוי:													עג
כל קרבנם - לרבות לוג שמן של מצורע, סלקא דעתך אמינא: (במדבר י"ח) מן האש כתב רחמנא, קמ"ל.														עג
לכל מנחתם - לרבות מנחת העומר ומנחת קנאות, סלקא דעתך אמינא: (שמות כ"ט) ואכלו אותם אשר כופר בהם אמר רחמנא, והאי להתיר קא אתיא, ואידך נמי לברר קא אתיא, קמ"ל.														עג
(במדבר י"ח) לכל חטאתם - לרבות חטאת העוף, סלקא דעתך אמינא נבילה היא, קמ"ל.														עג
(במדבר י"ח) לכל אשמים - לרבות אשם נזיר ואשם מצורע.														עג
אשם מצורע בהדיא כתיב ביה: (ויקרא י"ד) כי חטאת האשם הוא לכהן														עג
אלא לרבות אשם נזיר כאשם מצורע, סלקא דעתך אמינא להכשיר קא אתי, קמ"ל.														עג
(במדבר י"ח) אשר ישיבו - זה גזל הגר														עג
(במדבר י"ח) לך היא ולבניך - שלך היא ולבניך, אפילו לקדש בו את האשה.														עג
שלמי העובדי כוכבים עולות.	רב הונא:													עג
איבעית אימא: קרא, ואיבעית אימא: סברא.														עג
איבעית אימא סברא, עובד כוכבים לבו לשמים ואיבעית														עג
אימא קרא, (ויקרא כ"ב) אשר יקריבו לה' לעולה - כל דמקרבי עולה ליהוי.														עג
עובד כוכבים שהתנדב להביא שלמים, נתנן לישראל - ישראל אוכלן, נתנן לכהן - הכהן אוכלן	מתיב רב חמא בר גוריא:													עג
הכי קא אמר: על מנת שיתכפר בהן ישראל - ישראל אוכלן, על מנת שיתכפר בהן כהן - כהן אוכלן.	רבא:													עג
אלו מנחות נקמצות ושיריהן לכהנים: מנחת עובדי כוכבים	מתיב רב שיזבי:													עג
לא קשיא: הא רבי יוסי הגלילי, הא ר"ע	רבי יוחנן:													עג
(ויקרא כ"ב) איש - מה ת"ל איש איש? לרבות את העובדי כוכבים שנודרין נדרים ונדבות כישראל, (ויקרא כ"ב) אשר יקריבו לה' לעולה - אין לי אלא עולה, שלמים מנין? תלמוד לומר: נדריהם, תודה מנין?	דתניא: רבי יוסי הגלילי													עג
אשר יקריבו לה' לעולה - אין לי אלא עולה בלבד.	רבי עקיבא:													עג
והאי פרט לנזירות מהכא נפקא? מהתם נפקא:														עג
(במדבר ו') דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר - בני ישראל נודרין ואין העובדי כוכבים נודרים														עג
אי מהתם, הוה אמינא: קרבן הוא דלא לייתי, אבל נזירות חלה עלייהו, קמ"ל.														עג
כמאן אזלא הא דתנן:														עג
שבעה דברים התקינו בית דין וזה אחד מהן: עובד כוכבים ששלח עולתו ממדינת הים ושילח עמה נסכיה - קריבין משלו, ואם לאו - קריבין משל ציבור?	[תנן] רבי שמעון:													עג
לימא, ר' יוסי הגלילי ולא ר"ע														עג
אפילו תימא ר"ע, עולה וכל חבירתה.														עג
מאן תנא להא דת"ר:														עג
(במדבר ט"ו) אזרח - אזרח מביא נסכים ואין העובד כוכבים מביא נסכים, יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים? ת"ל: ככה	[ת"ר]													עג

◇ **disputants-חולקים**
 ◇ **central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

■ **statement-מימרא**
 ⚡ **challenge-קושיא**
 ^ **question-שאלה**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **proof-ראייה**

מקרא-key:

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
מני? לא ר' יוסי הגלילי ולא ר"ע, אי רבי יוסי הגלילי, הא אמר: אפילו יין נמץ אי ר' עקיבא, הא אמר: עולה אין, מידי אחרינא לא												⚡	◇	עג		
איבעית אימא: ר' יוסי הגלילי, ואיבעית אימא: ר"ע.														עג		
איבעית אימא: ר' יוסי הגלילי, סמי מהדיא יין												■	!	◇	עג	
ואיבעית אימא: ר"ע, עולה וכל חבירתה.												■	!	◇	עג	
מנחת חוטא של כהנים וכו'.	רבי שמעון:												■	<	עג	
מנה"מ?													^	עג		
(ויקרא ה') והיתה לכהן כמנחה - שתהא עבודתה כשרה בו. אתה אומר: שתהא עבודתה כשרה בו, או אינו אלא להתיר מנחת חוטא של כהנים? ומה אני מקיים (ויקרא ו') וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל? מנחת	דת"ר: [ת"ק]												◆	!	◇	עג
וכי נאמר והיתה לכהן כמנחתו? והלא לא נאמר אלא כמנחה אלא להקיש מנחת חוטא של כהנים כמנחת חוטא של ישראל, מה מנחת חוטא של ישראל נקמצת, אף מנחת חוטא של כהנים נקמצת. אי מה מנחת חוטא של ישראל נקמצת ושיריה נאכלין, אף מנחת חוטא של כהנים נקמצת ושיריה נאכלין? ת"ל: (ויקרא ה') לכהן כמנחה, לכהן כמנחה ולא לאשים כמנחה, הא כיצד? קומץ קרב בעצמו ושירים קריבין בעצמן.	רבי שמעון:												◆	!	◇	עג
הא שתהא עבודתה כשרה בו מהכא נפקא? מהתם נפקא: מנין לכהן שבא ומקריב קרבנותיו בכל עת ובכל שעה שירצה? ת"ל: (דברים י"ח) ובא בכל אות נפשו ושרת													⚡	◇	עד	
אי מהתם, הוה אמינא: ה"מ דבר שאין בא על חטא, אבל דבר שבא על חטא אימא לא.													!	◇	עד	
והא נמי מהכא נפקא? מהתם נפקא: (במדבר ט"ו) וכפר הכהן על הנפש השוגגת בחטאה בשגגה - מלמד שהכהן מתכפר על ידי עצמן													⚡	◇	עד	
אי מההוא, הוה אמינא הני מילי בשוגג, אבל במזיד לא, קמ"ל.													!	◇	עד	
במזיד היכי משכחת לה?													⚡	◇	עד	
בזדון שבועה.													!	◇	עד	
מנחת חוטא של כהנים נקמצת, והקומץ קרב בפני עצמו והשירים קריבין בפני עצמן	תניא אידך, רבי שמעון:												◆	!	◇	עד
הקומץ קרב בעצמו, והשירים מתפורין על בית הדשן.	ר"א בר"ש:												◆	!	◇	עד
בית הדשן דהיכא? אי דלמעלה, היינו אבוה אי דלמטה, יש לך דבר שקרב למטה?	רבי חייה בר אבא: הוי בה רבי יוחנן:												⚡	◇	עד	
דלמא לאיבוד.	א"ל רבי אבא:												!	◇	עד	
אחיכו עליה, וכי יש לך דבר שקרב לאיבוד?													⚡	◇	עד	
(ויקרא ו') כל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל - לאכילה הקשתיה ולא לדבר אחר.	תני אבוה דרבי אבין:												!	◇	עד	
מאי קא אמר?													⚡	◇	עד	
הכי קא אמר: כל מנחת כהן לא תאכל חובתו, כליל תהיה נדבתו.	אביי:												!	◇	עד	
סכינא חריפא מפסקא קרא?	א"ל רבא:												⚡	◇	עד	
כל מנחת כהן כליל תהיה נדבתו, לא תאכל חובתו.	אלא אמר רבא:												!	◇	עד	
ואיפוך אנא													⚡	◇	עד	
מסתברא נדבתו הוה ליה לרבוויי, שכן תדירה, לא חטי, בסים ריחיה.													!	◇	עד	
אדרבה, חובתו הוה ליה לרבוויי, שכן עשרון, חובה													⚡	◇	עד	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עד:
הנך נפישן.												!	עד:
ורבנן האי כל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל מאי עבדי ליה?												!	עד:
מיבעי להו לכדתניא:												!	עד:
אין לי אלא עליונה בכליל תקטר ותחתונה בלא תאכל, מנין ליתן את האמור של זה בזה ואת האמור של זה בזה? ת"ל: כליל כליל לגזירה שוה, נאמר כאן כליל ונאמר להלן כליל, מה להלן בכליל תקטר, אף כאן בכליל תקטר, ומה כאן ליתן לא תעשה על אכילתו, אף להלן ליתן לא תעשה על אכילתו.												!	עד:
כהן שאכל מן האימורין מה הוא? לאו דורות לא קא מיבעיא לי, כי קא מבעיא לי - לאו דכליל תהיה, מאי?	בעי רבינא:											!	עד:
כל שהוא (ויקרא ו') בכליל תהיה, ליתן לא תעשה על אכילתו.	רב אהרן לרבינא, ת"ש: דתניא, ר"א:											!	עד:
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים - למזבח, ואין בהן לכהנים, ובוזה יפה כח מזבח מכה הכהנים.												!	עד:
שתי הלחם ולחם הפנים נאכלין לכהנים, ואין בהם למזבח, ובוזה יפה כח הכהנים מכה המזבח.												!	עד:
ותו ליכא? והא איכא עולה?												!	עד:
איכא עורה לכהנים.												!	עד:
והא איכא עולת העוף?												!	עד:
איכא מוראה ונוצה.												!	עד:
והא איכא נסכים?												!	עד:
לשיתין אזלי.												!	עד:
ומאי בזו?												!	עד:
לאפוקי מדשמואל												!	עד:
המתנדב יין, מביאו ומזלפו על גבי אישים	דאמר שמואל:											!	עד:
קמ"ל דלשיתין אזלי.												!	עד:
מסייע ליה לשמואל												!	עד:
המתנדב שמן, קומצו ושיריו נאכלין.	דאמר שמואל:											!	עד:
שתי הלחם ולחם הפנים.												!	עד:
ותו ליכא? והא איכא חטאת העוף?												!	עד:
איכא דמה.												!	עד:
והאיכא לוג שמן של מצורע												!	עד:
איכא מתנותיו.												!	עד:
ומאי בזו?												!	עד:
לאפוקי ממאן דאמר: שתי הלחם הבאות בפני לשריפה אתיו, קמשמע לן, דבזו יפה כח כהנים לעולם.												!	עד:
כל המנחות הנעשות בכלי - טעונות שלשה מתנות שמן: יציקה, ובלילה, ומתן שמן בכלי קודם לעשייתן.												!	עד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והלות בוללן, דברי רבי	[רבי]											♦	עד:
סולת.	חכמים:											♦	עד:
החלות טעונות בלילה, ורקיקין - משיחה.													עד:
כיצד מושחן? כמין כי, והשאר נאכלין לכהנים.													עד:
למעוטי מאי?												^	עד:
למעוטי מנחת מאפה.	רב פפא:											!	עד:
(ויקרא ב') ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה - מלמד שטעונה מתן שמן בכלי, קרבנך קרבנך לגז"ש, מה כאן מתן שמן בכלי, אף להלן מתן שמן בכלי, ומה להלן יציקה ובלילה, אף כאן יציקה ובלילה.	ת"ר:											♦	עד:
חלות בוללן, דברי רבי	[רבי]											♦	ע.ה.
סולת.	חכמים:											♦	ע.ה.
(ויקרא ב') סלת בלולה - מלמד שנבללת סולת	ת"ר: [חכמים]											♦	ע.ה.
חלות בוללן, שנאמר: (ויקרא ב') חלות בלולת.	רבי:											♦	ע.ה.
והלא לחמי תודה נאמר בהן חלות, ואי אפשר לבוללן כשהן חלות אלא סולת	אמרו לו: [חכמים]												ע.ה.
כיצד עושה? נותן שמן בכלי קודם לעשייתו ונותנה, ונותן שמן עליה ובלולה ולשה ואופה ופותתה, ונותן עליה שמן וקומץ	[חכמים]												ע.ה.
חלות בוללן, שנאמר: חלות בלולות בשמן, כיצד עושה? נותן שמן בכלי קודם לעשייתה ונותנה, ולשה ואופה ופותתה ונותן עליה שמן ובלולה, וחוזר ונותן עליה שמן וקומץ.	רבי:												ע.ה.
אי אפשר דקאמרי ליה רבנן לרבי מאי היא?												?	ע.ה.
רביעית שמן היא, היאך מתחלקת לכמה חלות.	רבי שמואל בר רב יצחק:											!	ע.ה.
החלות טעונות בלילה, ורקיקין משיחה.													ע.ה.
חלות בלולות - ולא רקיקין בלולין, שיכול והלא דין הוא: ומה חלות שאינן טעונות משיחה טעונות בלילה, רקיקין שטעונין משיחה אינו דין שטעונין בלילה תלמוד לומר: חלות בלולות - ולא רקיקין בלולין.	תנו רבנן:												ע.ה.
רקיקין משוחין - ולא חלות משוחות, שיכול והלא דין הוא: ומה רקיקין שאינן טעונין בלילה טעונין משיחה, חלות שטעונות בלילה אינו דין שטעונות משיחה תלמוד לומר: רקיקין משוחים - ולא חלות משוחות.													ע.ה.
מאי תלמודא?												?	ע.ה.
לא לישתמיט ולכתוב חלות משוחות ורקיקין בלולין.	רבא:											!	ע.ה.
כיצד מושחן? כמין כי, והשאר נאכל וכו'.													ע.ה.
מאי כמין כי?												^	ע.ה.
כמין כי יוני.	רב כהנא:											!	ע.ה.
מנחה הבאה מחצה חלות ומחצה רקיקין, מביא לוג שמן וחוצהו, חציו לחלות וחציו לרקיקין, וחלות בוללן ורקיקין מושחן, ומושה את הרקיק על פני כולו, ושאר השמן מחזירו לחלות	תנו רבנן: [ת"ק]											♦	ע.ה.
מושחן כמין כי, ושאר השמן נאכל לכהנים.	רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון:											♦	ע.ה.
רקיקין הבאים בפני עצמן, מביא לוג שמן ומושחן וחוזר ומושחן עד שיכלה כל שמן שבלוג	תניא אידך: [רבנן]											♦	ע.ה.
מושחן כמין כי, ושאר השמן נאכל לכהנים.	רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון:											♦	ע.ה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמעות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
כל המנחות הנעשות בכלי טעונות פתיה.													■
למעוטי מאי?													^
למעוטי שתי הלחם ולחם הפנים.	רב פפא:												◇
(ויקרא ב') פתות אותה פתים מנחה - לרבות כל המנחות לפתיה, יכול שאני מרבה אף שתי הלחם ולחם הפנים? ת"ל: אותה.	תנו רבנן:												◇
(ויקרא ב') ויצקת שמן מנחה - לרבות כל המנחות ליציקה, יכול שאני מרבה אף מנחת מאפה? תלמוד לומר: עליה שמן. אוציא את החלות ולא אוציא את הרקיקין? תלמוד לומר: היא.													◇
מאי תלמודא? אימא: להוציא מנחת כהנים													⚡
איזהו דבר שצריך שני מיעוטי? הוי אומר: זו מנחת מאפה.	רבה:												◇
מנחת ישראל - קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ומבדיל, מנחת כהנים - קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ואינו מבדיל, מנחת כהן משיח לא היה מקפלה	[ת"ק]												◆
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן פתיה, מפני שאין בהן קמיצה, וכל שאין בהן קמיצה אין בהן פתיה.	רבי שמעון:												◆
וכולן פותות כזיתים.	[רב שמעון]												■
פתות - יכול לשנים? תלמוד לומר: פתים אי פתים, יכול יעשנה פירורין? תלמוד לומר: אותה, ופתותיהם ולא פתיהם לפתיהם, הא כיצד? מנחת ישראל - קופל אחד לשנים ושנים לארבעה ומבדיל, מנחת כהנים וכהן משיח - היה מקפלה וכו'.	תנו רבנן:												◇
לא היה מקפלה	והא אנו תנן:												⚡
אינו מקפלה לארבעה אבל מקפלה לשנים.	רבה:												◇
מנחת כהנים ומנחת כהן משיח אין בהן פתיה.	רבי שמעון:												■
האי חביצא דאית בה פירורין כזית - מברכינן עליה המוציא לחם מן הארץ, אי לית בה פירורין כזית - מברכינן עליה בורא מיני מזונות.	רב יוסף:												◇
מנא אמינא לה?	רב יוסף:												^
היה עומד ומקריב מנחות בירושלים, אומר: ברוך שהחיינו וקימנו נטלן לאלכין, אומר: המוציא לחם מן הארץ	דתניא:												◇
וכולן פתית' בכזית.	ותנן:												◇
ולתנא דבי רבי ישמעאל דאמר: מפרכן עד שמחזירין לסלתן, הכי נמי דלא מברך המוציא	אמר ליה אבוי:												⚡
וכי תימא הכי נמי													!
ליקט מכולן כזית ואכלו, אם חמץ הוא - ענוש כרת, אם מצה הוא - אדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח	והתניא:												⚡
הכא במאי עסקינן - בשעירסן.													◇
והוא שאכלן בכדי אכילת פרס	אי הכי, היינו דקתני עלה:												⚡
ואי בשעירסן, שאכלו מיבעי ליה													⚡
אלא הכא במאי עסקינן - בבא מלחם גדול.													◇
מאי הוי עלה?													^
אפי' פירורין שאין בהן כזית.	רב ששת:												◇
והוא דאיכא תוריתא דנהמא עלייהו.	רבא:												◇

statement-מימרא-**■**
 challenge-קושיא-**⋄**
 question-שאלה-**^**
 answer-תירוץ-**!**
 proof-ראיה-**■**

disputants-חולקים-**◆**
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**◇**
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-**<**
 story-מעשה-**O**

מקרא-key:

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל המנחות טעונות שלש מאות שיפה וחמש מאות בעיטה.												■	עו.
שיפה ובעיטה בחיטין	[ת"ק]											⋄	עו.
בבצק	רבי יוסי:											⋄	עו.
כל המנחות באות עשר עשר, חוץ מלחם הפנים וחביתי כהן גדול שהם באות שתים עשרה, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]											◆	עו.
כולם באות שתים עשרה, חוץ מחלות תודה ונזירות שהן באות עשר עשר.	רבי מאיר:											◆	עו.
שף אחת בועט שתים, שף שתים בועט שלש.	תנא:											⋄	עו.
אמטויי ואתויי חד, או דלמא אמטויי ואתויי תרי, מאי?	בעי רבי ירמיה:											^	עו.
תיקו.												■	עו.
שיפה ובעיטה בחיטין	[ת"ק]											⋄	עו.
בבצק.	רבי יוסי:											⋄	עו.
בבצק ולא בחיטין, או דלמא אף בבצק?	איבעיא להו:											^	עו.
שיפה ובעיטה בחיטין	תא שמע, דתניא: [ת"ק]											◆	עו.
שיפה ובעיטה בבצק.	רבי יוסי:											◆	עו.
כל המנחות באות כול שתים עשרה.												■	עו.
לחם הפנים בהדיא כתיב ביה, חביתי כהן גדול אתיא חוקה חוקה מלחם הפנים												⋄	עו.
כל המנחות דבאות עשר עשר מנלן? גמר מלחמי תודה, מה להלן עשר, אף כאן עשר.												⋄	עו.
ולילף מלחם הפנים, מה להלן שתים עשרה, אף כאן שתים עשרה												⋄	עו.
מסתברא מלחמי תודה הוה ליה למילף, שכן יחיד המתנדב, שמן, נפסל, שלא בשבת, ושלא בטומאה.												!	עו.
אדרבה, מלחם הפנים הוה ליה למילף, שכן הקדש, ולבונה, מצה, ועצם												⋄	עו.
הנך נפישן.												!	עו.
ואי סבירא לן דדבר הלמד בגזירה שוה חוזר ומלמד בבנין אב, נילף מחביתי כהן גדול, מה להלן שתים עשרה, אף כאן שתים עשרה												⋄	עו.
מסתברא מלחמי תודה הוה ליה למילף, שכן הדיוט שהתנדב, חצאין, לפיגול, שלא בשבת, ושלא בטומאה.												!	עו.
אדרבה, מחביתי כ"ג ה"ל למילף, שכן עשרון, כלי, הקדש, ולבונה, מצה, ועצם, הגשה, ואישים, והני נפישן												⋄	עו.
הדיוט מהדיוט עדיף ליה.												!	עו.
כולן באות שתים עשרה.	רבי מאיר:											■	עו.
מאי קסבר?												^	עו.
אי סבירא ליה דדבר הלמד בגזירה שוה חוזר ומלמד בבנין אב, יליף מחביתי כהן גדול, דהני נפישן												!	עו.
אי סבירא ליה דדבר הלמד בגזירה שוה אינו חוזר ומלמד בבנין אב, יליף מלחם הפנים, הקדש מהקדש עדיף ליה.												!	עו.
חוץ מלחמי תודה ונזירות שהן באות עשר עשר.												■	עו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

מנחות-אלו מנחות נקמצות		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
לחמי תודה בהדיא כתיב בהו נזירות													◇	עו.
שלמיו - לרבות שלמי נזיר.	דאמר מר:												◇	עו.
לחמי תודה שאפאן ארבע חלות - יצא.	רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:												◇	עו.
והא בעינן ארבעים												?	◇	עו.
למצוה.												!		עו.
והא בעי אפרושי תרומה מינייהו												?	◇	עו.
וכי תימא דמפריש מכל חדא וחדא												!		עו.
אחד אמר רחמנא - שלא יטול פרוס												?		עו.
דאפרישינהו בלישה.												!	◇	עו.
כל המנחות שריבה במדת חלתן או שמיעט במדת חלתן - כשרות, חוץ מלחם הפנים וחביתי כ"ג ולחמי תודה ונזירות	מיתיבי:											?	◇	עו.
הוא דאמר כי האי תנא												!		עו.
כל המנחות שריבה במדת חלתן או שמיעט במדת חלתן - כשרות, חוץ מלחם הפנים וחביתי כהן גדול	דתניא: [ת"ק]											!	◇	עו:
אף לחמי תודה ונזירות.	יש אומרים:											!	◇	עו:
מנחת מאפה שאפה חלה אחת - יצא מאי טעמא? מצת כתיב.	רב הונא:												◇	עו:
טעמא דכתיב מצת, הא כתיב מצות לא, והא גבי לחמי תודה דכתיב מצות, ואמר רב טובי בר קיסנא אמר שמואל: לחמי תודה שאפאן ארבע חלות - יצא	מתקיף לה רב פפא:												?	עו:
ההיא פליגא.													!	עו:
העומר היה בא עשרון משלש סאין													■	עו:
שתי הלחם - שתי עשרונים משלש סאין													■	עו:
לחם הפנים - עשרים וארבע עשרונים מעשרים וארבע סאין.													■	עו:
מ"ט?													^	עו:
כיון דמחדש אתי ומשעורין אתי, עשרון מובחר לא אתי אלא משלש סאין.													!	עו:
שתי הלחם - שתי עשרונות משלש סאין.													■	עו:
כיון דמחטיין אתיין, אף על גב דמחדש אתיין, שתי עשרונות אתו משלש סאין.													◇	עו:
לחם הפנים - עשרים וארבעה עשרונות מעשרים וארבעה סאין.													■	עו:
מאי טעמא?													^	עו:
כיון דמחטיין אתו ומישין אתו, עשרון מובחר אתי מסאה.													!	עו:
כל המנחות שריבה במדת עשרונן או שמיעט במדת עשרון - פסולות, ריבה במדת סאין שלהן או שמיעט במדת סאין שלהן - כשרות.	תנו רבנן:												■	עו:
העומר היה מנופה בשלש עשרה נפה, שתי הלחם - בשתיים עשרה, ולחם הפנים - בי"א	[ת"ק]												◇	עו:
לא היה להן קצבה, אלא סולת מנופה כל צרכה היה מביא, שנאמר: (ויקרא כ"ד) ולקחת סולת ואפית אותה, עד שתהא מנופה כל צרכה.	רבי שמעון:												◇	עו:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	■ מקרא-key:
---	-------------

Talmud Navigator

מנחות-אלו מנחות נקמצות	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עו:
בדקה בגסה, בדקה בגסה	תנו רבנן:													עו:
שלוש עשרה נפות היו במקדש, זו למעלה מזו וזו למעלה מזו, עליונה קולטת סובין, תחתונה קולטת סולת.	רבי שמעון בן אלעזר:													עו:
לא היה להן קצבה.	רבי שמעון:													עו:
סולת ואפית אותה - מלמד שנקחת סולת, ומנין שאפילו היטין? תלמוד לומר: ולקחת, מ"מ. יכול אף בשאר מנחות כן? תלמוד לומר: אותה, מפני החיסכון.	תנו רבנן:													עו:
מאי מפני החיסכון?														עו:
התורה חסה על ממונן של ישראל.	רבי אלעזר:													עו:
היכא רמיזא?														עו:
דכתיב: (במדבר כ') והשקית את העדה ואת בעירם.														עו:
הדרך עלך אלו מנחות נקמצות														עו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

מנחות-התורה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התורה היתה באה חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות, שתי איפות.												■	עז:
האיפה שלש סאין, עשרים עשרון, עשרה לחמץ ועשרה למצה												◇	עז:
עשרה לחמץ, עשרון לחלה												◇	עז.
ועשרה למצה, ובמצה שלש מינין: חלות, רקיקין, ורבוכה, נמצאו שלשה עשרונים ושליש לכל מין ומין, ושליש חלות לעשרון.												◇	עז.
ובמדה ירושלמית היו שלשים קב, חמשה עשר לחמץ וחמשה עשר למצה												◇	עז.
חמשה עשר לחמץ, קב ומחצה לחלה												◇	עז.
חמשה עשר למצה, ובמצה שלש מינין: חלות, ורקיקין, ורבוכה, נמצאו חמשת קבין לכל מין ומין, ושתי חלות לקב.												◇	עז.
התורה היתה באה חמש סאין ירושלמיות.												■	עז.
מנא הני מילי?												^	עז.
דאמר קרא: (יחזקאל מ"ה) האיפה והבת תוכן אחד יהיה, מה בת שלש סאין, אף איפה שלש סאין.	רב חסדא:											◇	עז.
ובת גופא מנלן?												ז	עז.
אילימא מדכתיב: (יחזקאל מ"ה) לשאת מעשר החומר הבת												!	עז.
איפה נמי הכתיב: (יחזקאל מ"ה) ועשירית החומר האיפה, אלא חומר לא ידענא כמה, הכא נמי לא ידענא כמה												ז	עז.
אלא מהכא: (יחזקאל מ"ה) וחק השמן הבת השמן מעשר הבת מן הכור עשרת הבתים חומר כי עשרת הבתים חומר.												◇	עז.
אין מוסיפין על המדות יותר משתות, ולא על המטבע יותר משתות, והמשתכר לא ישתכר יותר משתות.	שמואל:											◇	עז.
מאי טעמא?												^	עז.
אילימא משום אפקועי תרעא												!	עז.
אי הכי, שתות נמי לא												ז	עז.
אלא משום אונאה, כי היכי דלא ליהוי ביטול מקח.												◇	עז.
כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין, אפילו פחות מכדי אונאה חוזר	והא אמר רבא:											◇	עז.
אלא משום תגרא, כי היכי דלא למטייה זיאנה.												◇	עז.
זיאנה הוא דלא לימטייה, רוחא לא בעי? זבן וזבין תגרא איקרי?												◇	עז.
(יחזקאל מ"ה) השקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם	אלא אמר רב חסדא, שמואל קרא אשכח ודרש:											◇	עז.
מנה - מאתן וארבעין הון												ז	עז.
אלא שמע מינה תלת: שמע מינה מנה של קודש כפול היה, ושמע מינה מוסיפין על המדות ואין מוסיפין יותר משתות, ושמע מינה שתותא מלבר.												◇	עז.
מתני' נמי דיקא	רבינא:											■	עז.
תודה היתה באה חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות	דקתני:											◇	עז.
שמע מינה.												■	עז.
מכולם היה נוטל אחד מעשרה תרומה, שנאמר: (ויקרא ז') והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה'												■	עז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מנחות-התודה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אחד - שלא יטול פרוס												◇	עז:
מכל קרבן - שיהו כל הקרבנות שוות, שלא יטול מקרבן על חבירו												◇	עז:
(ויקרא ז') לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה, והשאר נאכל לבעלים.												■	עז:
והקריב ממנו - מן המחובר	תנו רבנן:											◇	עז:
אחד - שלא יטול פרוס												◇	עז:
מכל קרבן - שיהו כל הקרבנות שוות, שלא יטול מן הקרבן על חבירו												◇	עז:
תרומה לה' - איני יודע מכמה היא, הריני דן: נאמר כאן תרומה ונאמר בתרומת מעשר (במדבר י"ח) תרומה, מה להלן אחד מעשרה, אף כאן אחד מעשרה												◇	עז:
או כלך לדרך זו: נאמר כאן תרומה ונאמר בבכורים (דברים י"ב) תרומה, מה להלן אין לה שיעור, אף כאן אין לה שיעור?												?	עז:
נראה למי דומה, דנין תרומה שאין אחריה תרומה מתרומה שאין אחריה תרומה, ואל יוכיח בכורים שיש אחריהן תרומה												!	עז:
או כלך לדרך זו: דנין תרומה הנאכלת במקום קדוש מתרומה הנאכלת במקום קדוש, ואל תוכיח תרומת מעשר שנאכלת בכל מקום?												?	עז:
תלמוד לומר: ממנו תרומה לה', וכתוב בתרומת מעשר ממנו תרומה לגזירה שוה.												!	עז:
למדנו לתרומה שהיא אחד מעשרה, אבל איני יודע מכמה היא חלה, הריני דן: נאמר כאן לחם ונאמר להלן בשתי הלחם (ויקרא כ"ג) לחם, מה להלן עשרון לחלה, אף כאן עשרון לחלה												◇	עז:
או כלך לדרך זו: נאמר כאן לחם ונאמר בלחם הפנים (ויקרא כ"ד) לחם, מה להלן שני עשרונות, אף כאן שני עשרונות?												?	עז:
נראה למי דומה, דנין מנחה הבאה חמץ עם הזבח ממנחה הבאה חמץ עם הזבח, ואל יוכיח לחם הפנים שאינו בא חמץ עם הזבח												!	עז:
או כלך לדרך זו: דנין מנחה הבאה מארץ וחוצה לארץ מן החדש ומן הישן, ואל יוכיחו שתי הלחם שאין באות אלא מן החדש ומן הארץ?												?	עז:
תלמוד לומר: (ויקרא כ"ג) ממושבותיכם תביאו לחם תנופה שתיים, שאין תלמוד לומר תביאו, ומה תלמוד לומר תביאו? שכל מה שאתה מביא ממקום אחר הרי הוא כזה, מה להלן עשרון לחלה, אף כאן עשרון לחלה.												!	עז:
אי מה להלן שני עשרונות אף כאן שני עשרונות?												?	עז:
תלמוד לומר: תהיינה.												!	עז:
למדנו עשרה לחמץ, עשרה למצה מנין? תלמוד לומר: (ויקרא ז') על חלות לחם חמץ, נגד חמץ הבא מצה.												◇	עז:
נמצאו עשרים עשרונות לחמי תודה, עשרה לחמץ ועשרה למצה. יכול עשרה שבמצה לא יהו כולן אלא ממין אחד? תלמוד לומר: (ויקרא ז') אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולות בשמן וריקקי מצות משחים בשמן סלת מרבכת וגו', נמצאו שלשה עשרונים ושליש לכל מין ומין, ושליש חלות לעשרון, ונמצאו לחמי תודה ארבעים, נוטל מהן ארבע ונותן לכהן והשאר נאכלים לבעלים.												◇	עז:
והקריב ממנו - מן המחובר.	אמר ר:											◇	עז:
אלא מעתה, דכתיב: (ויקרא ד') ואת כל חלבו ירים ממנו, התם מאי מחובר איכא?												?	עז:
כדרב חסדא אמר אבימי												!	עז:
שלא ינתה בשר קודם שיטול אימורין.	דאמר רב חסדא אמר אבימי:											!	עז:
נאמר כאן תרומה ונאמר בתרומת מעשר תרומה.	אמר ר:											◇	עז:
ונילף מתרומת מדין												?	עז:
דנין תרומה הנוהגת לדורות מתרומה הנוהגת לדורות, ואל תוכיח תרומת מדין שאינה נוהגת לדורות.												!	עז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-התורה היתה באה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	
ונילף מתרומת חלה													ז	ו	עו:
דנין דבר שנאמר בו ממנו תרומה לה' מדבר שנאמר בו ממנו תרומת ה' לאפוקי תרומת חלה דלא נאמר בו ממנו תרומה לה'.	תנא דבי ר' ישמעאל:												!	ו	עו:
תרומת לחמי תודה, חייבין עליהן מיתה וחומש או אין חייבין עליהן מיתה וחומש? כיון דאיתקש לתרומת מעשר, כתרומת מעשר דמי, או דלמא בו וחמשיתו מיעט רחמנא? מדמעת או אינה מדמעת?	בעי רבא:												^	ו	עו:
תיקו.													■		עו:
ת"ל: תהינה.	אמר מר:												■	ו	עו:
מאי תלמודא?													^		עו:
תהינה כתיב.	רב יצחק בר אבדימי:												!	ו	עו:
אימא: עשרה קפיו?													ז		עו:
בעשרונות דבר הכתוב.	רבא:												!	ו	עו:
למדנו עשרה לחמץ, עשרה למצה מנין? ת"ל: (ויקרא ז') על חלות לחם חמץ, כנגד חמץ הבא מצה.													■	ו	עו:
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש?													ז		עו:
הימנו ודבר אחר הוא, וכל הימנו ודבר אחר לא הוי היקש.													!	ו	עו:
הניחא למאן דאמר לא הוי היקש, אלא למ"ד הוי היקש מאי איכא למימר?													ז	ו	עו:
תביאו רבויא היא.													!	ו	עו:
המילואים היו באין כמצה שבתודה, חלות ורקיקין ורביכה.													■	מ	עו:
נזירות היתה באה שתי ידות כמצה של תודה, חלות ורקיקין, ואין בה רבוכה, נמצא עשרה קבין ירושלמית שהן ששה עשרונות ועודיין.													■	מ	עו:
מנא ה"מ?													^		עו:
דאמר קרא: (ויקרא ח') ומסל המצות אשר לפני ה' לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד, בשלמא חלות - חלות, רקיק - רקיק, שמן מאי נינהו? לאו רבוכה.	רב חסדא אמר רב חמא בר גוריא:												!	ו	עו:
אימא: אתא דמשחא	מתקוף לה רב אויא:												ז		עו:
(ויקרא ו') זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו, וכי מה למדנו לבניו ביום המשח? אלא מקיש חינוכו להמשחו, מה המשחו רבוכה, אף חינוכו רבוכה.	אלא כדרדש רב נחמן בר רב חסדא משמיה דרבי												!	ו	עו:
כהן גדול המתקרב לעבודה - צריך שתי עשרונות האיפה, אחת להמשחו ואחת לחינוכו	רב חסדא:												■	ו	עו:
שלש.	מר בר רב אשי:												■	ו	עו:
ולא פליגי: הא דעבד עבודה כשהוא כהן הדיט, הא דלא עבד עבודה כשהוא כהן הדיט.													■	ו	עו:
נזירות היתה באה שתי ידות כמצה שבתודה.													■	ו	עו:
(ויקרא ז') שלמוי - לרבות שלמוי נזיר לעשרת קבין ירושלמיות ולרביעית שמן יכול לכל מה שאמור בענין? ת"ל: מצות.	תנו רבנן:												■	ו	עו:
מאי תלמודא?													^		עו:
דבר שנאמר בו מצות, לאפוקי רבוכה דלא נאמר בו מצות.	רב פפא:												!	ו	עו:
מצות - כלל, חלות ורקיקין - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, חלות ורקיקין אין, מידי אחרינא לא.	דבי רבי ישמעאל תנא:												!	ו	עו:
השוחט את התורה לפניו, ולחמה חוץ לחומה - לא קדש הלחם.													■	מ	עו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מנחות-התורה היתה באה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור, ואפילו קרמו כולן חוץ מאחד מהן - לא קדש הלחם.												■	עח:
מאי חוץ לחומה?												▲	עח:
חוץ לחומת בית פאגי	רבי יוחנן:											◆ !	עח:
חוץ לחומת העזרה.	ריש לקיש:											◆ !	עח:
ריש לקיש אמר חוץ לחומת העזרה, בעינין על בסמוך	[ריש לקיש]											■	עח:
ורבי יוחנן אמר חוץ לחומת בית פאגי, אבל חוץ לעזרה קדוש, ולא בעינין על בסמוך.	[רבי יוחנן]											■	עח:
והא איפליגו בה חדא זימנא												ז	עח:
השוחט את הפסח על החמץ - עובר בלא תעשה	דתנן: [ת"ק]											ז	עח:
אף התמיד	רבי יהודה:											ז	עח:
לעולם אינו חייב - עד שיהא או לשוחט או לזרוק או לאחד מבני חבורה עמו בעזרה	ואמר ריש לקיש:											◆ ■ ז	עח:
אף ע"פ שאין עמו בעזרה	ורבי יוחנן אמר:											◆ ■ ז	עח:
צריכא, דאי איתמר בההיא, בההיא קא א"ר יוחנן, דכל היכא דאיתיה באיסורא קאי, אבל לענין מקדש לחם - אימא מודי ליה לריש לקיש, דאי איתיה בפנים קדוש, אבראי לא קדוש ואי איתמר בהא, בהא קאמר ריש לקיש, אבל בהך אימא מודה ליה לרבי יוחנן, צריכא.												!	עח:
תניא כוותיה דרבי יוחנן:												■	עח:
השוחט את התודה לפנים, ולחמה חוץ לחומת בית פאגי - לא קדש הלחם.	[תניא]											■ ■	עח:
שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור.												■	עח:
מנא הני מילי?												▲	עח:
(ויקרא ו') על חלות לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח - מלמד שאין הלחם קדוש אלא אם כן קרמו פניה בתנור	דתנו רבנן:											■ !	עח:
יקריב קרבנו על זבח - מלמד שאין הלחם קדוש אלא בשחיטת הזבח												■ !	עח:
זבח תודת - מלמד שאם שחט שלא לשמן לא קדש הלחם.												■ !	עח:
יוצאין במצה נא ובמצה העשויה באילפס.	תנו רבנן:											■	עח:
מאי מצה נא?												▲	עח:
כל שפורסה ואין חוטין נמשכין הימנה.	רב יהודה אמר שמואל:											!	עח:
וכן לענין לחמי תודה.	רבא:											■	עח:
פשיטא, הכא לחם כתיב והכא לחם כתיב												ז	עח:
מהו דתימא: אחד אמר רחמנא - שלא יטול פרוס, והא כמאן דפריסא דמיא, קמשמע לן.												!	עח:
תודה ששחטה על שמונים חלות - חזקיה אמר: קדשו ארבעים מתוך שמונים	איתמר: [חזקיה]											◆ ■	עח:
לא קדשו ארבעים מתוך שמונים.	רבי יוחנן:											◆ ■	עח:
הכל מודים, היכא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים - קדשו, אל יקדשו ארבעים אלא אם כן יקדשו שמונים - לא קדשו, כי פליגי בסתמא:	רבי זירא:											■	עח:

statement-מימרא-**statement** **!**
 challenge-קושיא-**challenge**
 question-שאלה-**question**
 answer-תירוץ-**answer**
 proof-ראיה-**proof**

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה-**O**

מקרא-key:

Talmud Navigator

מנחות-התורה היתה באה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
לאחריות קא מיכוין	מר סבר: [חזקיה]								♦	■	■		עח:
לקרבן גדול קא מיכוין.	ומר סבר: [רבי יוחנן]								♦	■	■		עח:
בכלי שרת מקדשין שלא מדעת קא מיפלגי	אביי:										■	◇	עח:
כלי שרת מקדשין שלא מדעת	מר סבר: [חזקיה]								♦	■	■		עח:
כלי שרת אין מקדשין שלא מדעת.	ומר סבר: [רבי יוחנן]								♦	■	■		עח:
דכולי עלמא - כלי שרת מקדשין שלא מדעת, והכא בסכין קא מיפלגי	רב פפא:										■	◇	עח:
סכין מקדשת ככלי שרת	מר סבר: [חזקיה]								♦	■	■		עח:
סכין כיון דלית ליה תוך - אינה מקדשת בכלי שרת.	ומר סבר: [רבי יוחנן]								♦	■	■		עח:
דכולי עלמא - כלי שרת אין מקדשין אלא מדעת, והכא בסכין קא מיפלגי	ואיכא דאמרי, רב פפא										■	◇	עח:
סכין אלימא מכלי שרת, דאע"ג דלית ליה תוך מיקדשה	מר סבר: [חזקיה]								♦	■	■		עח:
סכין לא אלימא ליה מכלי שרת.	ומר סבר: [רבי יוחנן]								♦	■	■		עח:
שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה - קדש הלחם.												■	מ עח:
שחטה ונמצאת טריפה - לא קדש הלחם.												■	מ עח:
שחטה ונמצאת בעלת מום - ר' אליעזר אומר: קידש	[רבי אליעזר]											♦	מ עח:
לא קידש.	חכמים:											♦	מ עח:
שחטה שלא לשמה, וכן איל המילואים, וכן שני כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן - לא קדש הלחם.												■	מ עח:
מתני' מני? רבי מאיר												■	ג עח:
זה הכלל: כל שפיסולו קודם שחיטה - לא קדש הלחם, פיסולו אחר שחיטה - קדש הלחם	דתניא:											■	ג עח:
שחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה - קדש הלחם												■	ג עח:
שחטה ונמצאת טריפה - לא קדש הלחם												■	ג עח:
שחטה ונמצאת בעלת מום - רבי אליעזר אומר: קדש	[רבי אליעזר]											■	עט עח:
לא קדש, דברי ר' מאיר	רבי יהושע: [רבי מאיר]											■	עט עח: